

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 23.12.2003
KOM(2003) 818 lopullinen

2003/0318 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

eteläisten kummeliturska- ja keisarihummerikantojen elvytystoimenpiteistä Cantabrian merellä ja Iberian niemimaan länsipuolella ja asetuksen (EY) N:o 850/98 muuttamisesta

(komission esittämä)

PERUSTELUT

Tässä ehdotuksessa vahvistetaan eteläistä kummeliturskakantaa ja keisarihummerikantaa koskevat elvytystoimenpiteet Cantabrian merellä ja Iberian niemimaan länsipuolella komission ja neuvoston monivuotisista hoitosuunnitelmista joulukuussa 2002 pidetyssä neuvoston istunnossa antaman julkilausuman mukaisesti (SN 107/02, s. 6). Ehdotus perustuu myös elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 5 artiklaan, joka liittyy turvallisten biologisten rajojen ulkopuolella olevia kalakantoja hyödyntäviä kalastuksia varten laadittuihin elvytysuunnitelmiin.

Tähän ehdotukseen sisältyvät eteläinen kummeliturskakanta ja keisarihummerikannat ovat siinä määrin päällekkäisiä, että on perusteltua sisällyttää ne samaan säädökseen. Elvytysuunnitelman tavoitteena on varmistaa, että kannat elpyvät turvallisiin biologisiin rajoihin 5–10 vuoden kuluessa.

Ehdotuksessa on kuusi lukua:

I luvussa määritetään ne kannat, joita ehdotus koskee, ja asetetaan suunnitelman tavoitteiden saavuttamista koskevat kriteerit niin, että kun tieteellis-teknis-taloudellisen kalatalouskomitean lausunnon perusteella kantojen voidaan katsoa olevan turvallisissa biologisissa rajoissa, neuvosto päättää komission ehdotuksesta kumota suunnitelman.

II luvussa määritellään, mikä eteläisen kummeliturskakannan kalastuskuolevuus saisi enintään olla, jotta se riittäisi takaamaan kannan elpymisen annetussa ajassa. Suurin sallittu saalis lasketaan sen perusteella. Keisarihummerin suurin sallittu saalis vahvistetaan sellaiseksi, että keisarihummerin kalastus vähenee suhteessa yhtä paljon kuin eteläisen kummeliturskan kalastus.

Tutkijat ovat kertoneet, että vaikka eteläisen kummeliturskakannan koon suhteellinen kehitys voidaan arvioida hyvin tarkasti, kannan absoluuttisen koon arviointi on hyvin epävarmaa. Keisarihummerikannoista ei ole käytettävissä arvioita kantojen absoluuttisesta koosta. Tutkijat ovat sen vuoksi esittäneet, että elpymistavoitteina ei pitäisi käyttää biomassan viitearvoja vaan tavoitteet olisi määriteltävä kalastuskuolevuutta käyttäen.

Kalastuskuolevuuden viitearvo $F_{0,1}$, joka perustuu rekryyttituotokseen eikä siksi ole altis kannan absoluuttista kokoa koskevien arvioiden muutoksille, on valittu elpymisrajaksi. $F_{0,1}$ on riittävän alhainen antaakseen suuren elpymistodennäköisyyden, jos se saavutetaan. Suunnitelman mukaan tavoitteeksi asetettava kalastuskuolevuus saavutetaan vähentämällä pyyntiponnistusta asteittain ja vahvistamalla TAC:itä sitä vastaavasti niin, että elpyminen tapahtuu samassa ajassa kuin on ehdotettu turskan elvytysuunnitelmissa, eli noin 5–10 vuodessa. Joka tapauksessa $F_{0,1}$ on raja-arvo eikä tavoite. Se tarkoittaa, että elpyminen voi toteutua ja elvytysuunnitelma voidaan päättää, kun kyseisten kantojen katsotaan olevan turvallisten biologisten rajojen sisällä riippumatta siitä, onko raja-arvo $F_{0,1}$ saavutettu.

Kun kalastetaan $F_{0,1}$:n mukaisesti, pitkän aikavälin rekryyttituotos on lähellä enimmäistuotosta, ja vaikka kalastuskuolevuuden alentaminen $F_{0,1}$:tä kohti alentaakin tuotosta lyhyellä aikavälillä, tuotoksen voi odottaa nousevan keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Luvussa säädetään myös yksityiskohdista periaatteesta, jonka mukaan minkään TACin suurin vuotuinen muutos enempää ylös- kuin alaspäinkään ei saisi elvytysuunnitelman ensimmäisen täytäntöönpanovuoden jälkeen olla 15:tä prosenttia suurempi. Ensimmäisenä vuotena nämä rajat korotetaan 25 prosenttiin, jotta elpymisen ensimmäinen vaihe voisi mahdollisesti olla ripeämpi.

III luku sisältää komission ehdotukset siitä, miten hallinnoidaan pyyntiponnistuksen rajoittamisjärjestelmää eli miten rajoitetaan kalastusalusten kalastukseen käyttämää aikaa niin, että se vastaa asetettuja TACEja. Järjestelmä on sama kuin turskan elvytysuunnitelmassa ehdotettu, ja se antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden pyyntiponnistuksen joustavaan hallintaan ja jakamiseen yksittäisille kalastusaluksille.

Yksinkertaistaen esitettynä järjestelmä toimii seuraavasti:

- ensin lasketaan kaikkien eteläistä kummeliturskaa ja/tai keisarihummeria kalastavien alusten aiempi kokonaispyyntiponnistus,
- sitten lasketaan valittua TACia vastaavan pyyntiponnistukseen viiteajanjaksona tarvittavan vähennyksen suuruus ja jaetaan se jäsenvaltioiden kesken suhteessa kunkin jäsenvaltion osuuteen eteläisen kummeliturskan puretuista kokonaissaaliista ottaen huomioon kalastettavuuserot.

Jäsenvaltiot jakavat nämä kilowattipäivinä ilmaistut pyyntiponnistusrajoitukset alustensa kesken. Niitä voidaan vapaasti siirtää ja käyttää milloin tahansa vuoden kuluessa.

IV luvussa säädetään toimenpiteistä, jotka koskevat pyyntiponnistuksen hallintojärjestelmän piiriin kuuluvien alusten parannettua seuranta- ja tarkastuksia ja valvontaa. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat ennakoilmoituksia, vaatimusta kielikampelan purkamisesta nimetyissä satamissa sekä lastaamis- ja kuljetusedellytyksiä koskevat yksityiskohdat.

V luvussa hahmotellaan edellä olevien toimenpiteiden lisäksi toteutettavat tekniset toimenpiteet, kuten kalastuskieltoalueet ja pääasiallisia kalastuksia koskeva pyydysten valikoivuuden lisääminen. Nykyisten kansallisten toimenpiteiden suojeleuansiot on otettu huomioon.

VI luku – Loppusäännökset

Tällä asetuksella täytäntöön pantavat eteläisen kummeliturskakannan ja keisarihummerikantojen elvyttämistoimenpiteet vaikuttavat suoraan niihin, jotka kalastavat ehdotettavan pyyntiponnistuksen rajoitusjärjestelmän yhteydessä kummeliturskan ja keisarihummerin ohessa saaliiksi saatavia lajeja. On huomattava, että asetuksella on myös seurauksia muiden, näiden lajien kanssa yhdessä elävien lajien ja kantojen suurimpiin sallittuihin saaliisiin, vaikka asetuksessa ei tähän olekaan suoraa viittausta.

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

eteläisten kummeliturska- ja keisarihummerikantojen elvytystoimenpiteistä Cantabrian merellä ja Iberian niemimaan länsipuolella ja asetuksen (EY) N:o 850/98 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen¹,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon²,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kansainväliseltä merentutkimusneuvostolta (ICES) äskettäin saadun tieteellisen lausunnon mukaan ICES-alueiden VIIIc ja IXa eteläisen kummeliturskakannan ja keisarihummerikantojen korkea kalastuskuolevuus on johtanut siihen, että meressä elävien sukukypsien yksilöiden määrät ovat vähentyneet tasolle, jolla kannat eivät ehkä pysty täydentymään lisääntymällä, ja kyseiset kannat ovat tästä syystä romahdusvaarassa.
- (2) Näiden kantojen monivuotisten elvytysuunnitelmien vahvistamiseksi on toteutettava toimenpiteitä 20 päivänä joulukuuta 2002 elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002³ 5 artiklan mukaisesti.
- (3) Suunnitelmien tavoitteena olisi oltava näiden kantojen elvyttäminen turvallisiin biologisiin rajoihin 5–10 vuodessa.
- (4) Tavoite olisi katsottava saavutetuksi, kun tieteellis-teknis-taloudellinen kalatalouskomitea (STECF) arvioi ICESin tuoreimman lausunnon perusteella kyseisten kantojen olevan turvallisten biologisten rajojen sisällä.
- (5) STECF:n ja ICESin arviot kyseisten kantojen absoluuttisesta koosta ovat liian epävarmoja elpymistavoitteina käytettäviksi, ja tavoitteet olisikin ilmaistava kalastuskuolevuutena.
- (6) Tavoitteen saavuttamiseksi kalastuskuolevuuden tasoa on tarpeen valvoa siten, että kuolevuuden aleneminen vuosittain on erittäin todennäköistä.

¹ EUVL C [...] [...], s. [...].

² EUVL C [...] [...], s. [...].

³ EYVL 358, 31.12.2002, s. 59.

- (7) Tällainen kalastuskuolevuuden valvonta voidaan saavuttaa luomalla asianmukainen menettely kyseisten kalakantojen suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) vahvistamiseksi ja ottamalla käyttöön kalastuskieltoalueita ja kilowattipäivärajoituksia sisältävä järjestelmä, jossa tähän kalakantaan kohdistuva pyyntiponnistus rajoitetaan tasoille, joilla TACien ylittyminen on epätodennäköistä.
- (8) Kun kannat ovat elpyneet, neuvoston olisi komission aloitteesta päätettävä seurantatoimenpiteistä asetuksen (EY) N:o 2371/2002 6 artiklan mukaisesti.
- (9) Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2847/93⁴ säädettyjen valvontatoimenpiteiden lisäksi tarvitaan myös muita valvontatoimenpiteitä tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden noudattamisen varmistamiseksi.
- (10) Keisarihummerikantojen elpyminen edellyttää, että lajin tiettyjä lisääntymisalueita suojellaan kalastukselta. Sen vuoksi kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30 päivänä maaliskuuta 1998 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 850/98⁵ olisi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

AIHE JA TAVOITE

1 artikla

Aihe

Tällä asetuksella vahvistetaan elvytyssuunnitelma seuraaville kannoille (jäljempänä 'kyseessä olevat kannat'):

- a) kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) rajaamalla alueilla VIIIc ja IXa elävä eteläinen kummeliturskakanta;
- b) ICES-alueella VIIIc elävä keisarihummerikanta;
- c) ICES-alueella IXa elävä keisarihummerikanta.

2 artikla

Elvytyssuunnitelman tavoite

Elvytyssuunnitelman tavoitteena on elvyttää kyseessä olevat kannat turvallisten biologisten rajojen sisälle.

⁴ EYVL 261, 20.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁵ EYVL 125, 27.4.1998, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 973/2001 (EYVL L 137, 19.5.2001, s. 1).

3 artikla

Elvytystoimenpiteiden arviointi

1. Komissio arvioi ICESin ja tieteellis-teknis-taloudellisen kalatalouskomitean (STECF) lausunnon perusteella elvytystoimenpiteiden vaikutukset kyseessä oleviin kantoihin ja näiden kantojen kalastukseen tämän asetuksen toisena soveltamisvuotena ja jokaisena sitä seuraavana vuotena.
2. Jos komissio toteaa vuosittaisen arvioinnin perusteella, että jokin kyseessä olevista kannoista on saavuttanut 2 artiklassa asetetun tavoitteen, neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta korvata tässä asetuksessa säädetyn elvytysuunnitelman tämän kannan osalta hoitosuunnitelmalla asetuksen (EY) N:o 2371/2002 6 artiklan mukaisesti.
3. Jos komissio toteaa vuosittaisen arvioinnin perusteella, että jokin kyseessä olevista kannoista ei osoita kunnollisia toipumisen merkkejä, neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta lisätoimenpiteistä ja/tai vaihtoehtoisista toimenpiteistä kyseessä olevan kannan elpymisen turvaamiseksi.

II LUKU

Suurimmat sallitut saaliit

4 artikla

Suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) vahvistaminen

1. Neuvosto päättää vuosittain määräenemmistöllä komission ehdotuksesta seuraavan vuoden TACin kullekin kyseessä olevalle kannalle.
2. Eteläisen kummeliturskakannan TAC vahvistetaan 5 artiklan mukaisesti.
3. Keisarihummerikantojen TACit vahvistetaan 6 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Eteläisen kummeliturskakannan TACin vahvistamismenettely

1. Jos STECF on arvioinut eteläisen kummeliturskakannan kalastuskuolevuuden olevan ICESin tuoreimman raportin perusteella yli 0,17 vuodessa, TAC ei saa ylittää saalistasoa, jolla se ICESin tuoreimpaan raporttiin perustuvan STECF:n tieteellisen arvion mukaan johtaa kalastuskuolevuuden vähentymiseen TACin soveltamisvuonna 10 prosenttia verrattuna arvioituun edellisen vuoden kalastuskuolevuuteen.
2. Jos STECF on arvioinut eteläisen kummeliturskakannan kalastuskuolevuuden olevan ICESin tuoreimman raportin perusteella enintään 0,17 vuodessa, TAC vahvistetaan sellaiselle saalistasolle, jolla se ICESin tuoreimpaan raporttiin perustuvan STECF:n tieteellisen arvion mukaan johtaa kalastuskuolevuuteen 0,15 vuodessa TACin soveltamisvuonna.

6 artikla

Keisarihummerikantojen TACien vahvistamismenettely

STECF:n tuoreimpaan tieteelliseen arviointiin perustuen keisarihummerin TACit vahvistetaan tasolle, joka johtaa samanlaiseen kalastuskuolevuuden suhteelliseen muutokseen kuin saavutetaan eteläisen kummeliturskan kalastuskuolevuuden osalta soveltamalla 5 artiklaa.

7 artikla

TACien vaihtelua koskevat rajoitukset

1. Seuraavia sääntöjä sovelletaan tämän asetuksen ensimmäisenä soveltamisvuotena:
 - a) jos 5 tai 6 artiklan soveltaminen johtaisi siihen, että TAC ylittää edellisen vuoden TACin yli 25 prosentilla, neuvosto vahvistaa TACin, joka on enintään 25 prosenttia suurempi kuin kyseisen edellisen vuoden TAC;
 - b) jos 5 tai 6 artiklan soveltaminen johtaisi siihen, että TAC alittaa edeltävän vuoden TACin yli 25 prosentilla, neuvosto vahvistaa TACin, joka on enintään 25 prosenttia pienempi kuin kyseisen edeltävän vuoden TAC.
2. Seuraavia sääntöjä sovelletaan tämän asetuksen toisesta soveltamisvuodesta alkaen:
 - a) jos 5 tai 6 artiklan soveltaminen johtaisi siihen, että TAC ylittää edellisen vuoden TACin yli 15 prosentilla, neuvosto vahvistaa TACin, joka on enintään 15 prosenttia suurempi kuin kyseisen edellisen vuoden TAC;
 - b) jos 5 tai 6 artiklan soveltaminen johtaisi siihen, että TAC alittaa edeltävän vuoden TACin yli 15 prosentilla, neuvosto vahvistaa TACin, joka on enintään 15 prosenttia pienempi kuin kyseisen edeltävän vuoden TAC.

III LUKU

Pyyntiponnistuksen rajoittaminen

8 artikla

Kilowattipäivien sallittujen enimmäismäärien vahvistaminen

Neuvosto päättää määränemmistöllä komission ehdotuksesta kilowattipäivien sallitun enimmäismäärän, joka ei ylitä kyseessä olevia kantoja seuraavana vuonna kalastaville kunkin jäsenvaltion alusryhmille liitteessä säädettyjen edellytysten mukaisesti laskettua määrää.

9 artikla

Tietokannan perustaminen ja sen rakenne

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava tietokanta, joka sisältää jokaisen 1 artiklassa tarkoitetun maantieteellisen alueen, 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson jokaisen vuoden ja jokaisen sen jäsenvaltion lipun alla purjehtivan ja yhteisössä rekisteröidyn aluksen, josta on purettu keisarihummeria ja/tai eteläistä kummeliturskaa kyseisen jakson aikana, osalta seuraavat tiedot:
 - a) aluksen nimi ja sisäinen rekisteröintinumero;
 - b) aluksen moottoreiden tuottama konetehto kilowatteina mitattuna neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2930/86⁵ mukaisesti;
 - c) jäljempänä 13 artiklassa määriteltyjen satamastapoissaolopäivien lukumäärä;
 - d) purettuun eteläiseen kummeliturskaan määrä tonneina;
 - e) purettuun keisarihummeriin määrä tonneina;
 - f) kilowattipäivät, jotka saadaan kertomalla satamastapoissaolopäivien lukumäärä aluksen moottoreiden tuottamalla kilowatteina ilmaistulla koneteholla.
2. Tietokanta on perustettava seuraaviin päivämääriin mennessä:
 - a) 31 päivänä lokakuuta 2004 vuodet 2001, 2002 ja 2003 kattavan kolmivuotisen viitejakson osalta;
 - b) vuotta 2004 seuraavina vuosina kunkin vuoden 15 päivänä heinäkuuta edeltävän kolmivuotisen viitejakson osalta.
3. Tietokanta on toimitettava komissiolle paperilla ja atk-muodossa viimeistään 15 päivänä marraskuuta 2004 2 kohdan a alakohdassa säädetyn viitejakson osalta ja viimeistään asianomaisen vuoden 31 päivänä heinäkuuta 2 kohdan b alakohdassa säädetyn viitejakson osalta.

10 artikla

Jäsenvaltioiden suorittamat laskelmat

1. Jäsenvaltioiden on laskettava seuraavat määrät:
 - a) viitejakson kilowattipäivien keskimääräinen lukumäärä jokaisen 9 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan kuuluvan aluksen osalta;
 - b) edellä 9 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan sisältyvien alusten kilowattipäivien keskimääräisten lukumäärien kokonaismäärä, joka on a alakohdan mukaisesti laskettujen kilowattipäivien keskimääräisten lukumäärien summa.

⁵ EYVL 274, 25.9.1986, s. 1.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua laskelmaa mukautetaan tarvittaessa neuvoston päätöksessä 97/413/EY⁶ säädettyjen pyyntiponnistusrajoitusten huomioon ottamiseksi.
3. Laskelmien tulokset on toimitettava komissiolle samoja, 9 artiklan 3 kohdassa säädettyjä määräaikoja noudattaen.

11 artikla

Kilowattipäivien jakaminen

Jäsenvaltioiden on päätettävä vuosittain kilowattipäivien sallitun enimmäismäärän jakamisesta lippunsa alla purjehtivien ja yhteisössä rekisteröityjen alusten kesken.

12 artikla

Alusluettelo

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava kahden kuukauden kuluessa 8 artiklassa tarkoitettu neuvoston päätöksestä jokaisen 1 artiklassa tarkoitetun maantieteellisen alueen osalta komissiolle luettelo, jossa on niiden alusten nimet ja sisäiset rekisterinumerot, joille kilowattipäiviä on myönnetty.
2. Siihen saakka kun jäsenvaltio toimittaa 1 kohdan mukaiset luettelot komissiolle, sovelletaan komissiolle viimeksi toimitettua luettelo.

Jos tällaisia luetteloita ei ole aiemmin toimitettu komissiolle, luetteloon kuuluviksi katsotaan alukset, joiden nimet ja sisäiset rekisterinumerot sisältyvät viimeisintä viitejaksoa koskevaan 9 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan.

13 artikla

Satamastapoissaolopäivät

1. Yksittäiselle alukselle myönnetyt kilowattipäivät muunnetaan vastaavaksi määräksi satamastapoissaolopäiviä jakamalla kilowattipäivien lukumäärä aluksen moottoreiden kilowatteina ilmaistulla koneteholla, lisäämällä saatuun tulokseen 0,5 ja jättämällä ottamatta huomioon tuloksena olevan luvun desimaalit tai muut murto-osat.
2. Satamastapoissaolopäivällä tarkoitetaan mitä tahansa yhtäjaksoista 24 tunnin jaksoa jollekin 1 artiklassa tarkoitettulle maantieteelliselle alueelle saapumisesta laskettuna tai sellaisen ajanjakson mitä tahansa osaa.

⁶ EYVL 175, 3.7.1997, s. 27.

14 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei mikään 12 artiklassa tarkoitettussa luettelossa mainituista aluksista ole poissa satamasta eikä 1 artiklassa tarkoitetuilla maantieteellisillä alueilla useampia kuin 13 artiklan 1 kohdassa lasketun määrän päiviä.

15 artikla

Purkamista ja jälleenlaivausta koskevat kiellot

1. Alus, jota ei ole merkitty 12 artiklassa tarkoitettuun luetteloon, ei saa purkaa aluksesta eikä uudelleenlastata 1 artiklassa tarkoitetuilla maantieteellisillä alueilla pyydettyä eteläistä kummeliturskaa eikä keisarihummeria.
2. Siihen saakka kun jäsenvaltio perustaa tietokannan ja toimittaa sen komissiolle 9 artiklan mukaisesti, kyseisen jäsenvaltion kaikkia aluksia kielletään purkamasta eteläistä kummeliturskaa ja keisarihummeria, jotka on pyydetty joltakin 1 artiklassa tarkoitettulta maantieteelliseltä alueelta.

IV LUKU

Seuranta, tarkastus ja valvonta

16 artikla

Pyyntiponnistusilmoitukset

Sen estämättä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 19 a artiklassa säädetään, mainitun asetuksen 19 b, 19 c, 19 d, 19 e ja 19 j artiklaa sovelletaan aluksiin, jotka sisältyvät 9 artiklassa säädettyyn tietokantaan ja toimivat 1 artiklassa tarkoitetuilla alueilla.

17 artikla

Sallittu poikkeama

Poiketen siitä, mitä jäsenvaltioiden kalansaalitietojen kirjaamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä syyskuuta 1983 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2807/83⁷ 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, aluksella pidetyn kalan arvioidut määrät kilogrammoina saavat poiketa enintään 5 prosenttia kalastuspäiväkirjaan merkitystä luvusta.

⁷ EYVL L 276, 10.10.1983, s. 1.

18 artikla

Purettujen saaliiden punnitseminen

Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kaikki jollakin 1 artiklassa tarkoitettulla alueella pyydyt yli 50 kilogramman suuruiset eteläisen kummeliturskan ja/tai yli 50 kilogramman suuruiset keisarihummerin määrät punnitaan kalahuutokaupan vaaoilla ennen myyntiä.

19 artikla

Eteläisen kummeliturskan ja keisarihummerin erillissäilytys

1. Yhteisön kalastusaluksella on kiellettyä pitää missään erillisessä säiliössä minkäänlaista määrää eteläistä kummeliturskaa tai keisarihummeria sekaisin muiden mereneliölajien kanssa.
2. Yhteisön kalastusalusten päälliköiden on annettava jäsenvaltioiden tarkastajille sellaista apua, joka mahdollistaa eteläisen kummeliturskan ja keisarihummerin kalastuspäiväkirjassa ilmoitettujen määrien ja aluksella pidettyjen saaliiden ristiintarkastamisen.

20 artikla

Eteläisen kummeliturskan ja keisarihummerin kuljetus

1. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että kaikki jollakin 1 artiklassa tarkoitettulla alueella pyydyt eteläisen kummeliturskan 50 kilogrammaa ylittävät määrät ja keisarihummerin 50 kilogrammaa ylittävät määrät, jotka on ensin purettu kyseisessä jäsenvaltiossa, punnitaan ennen niiden kuljettamista ensimmäisestä purkamissatamasta muualle.
2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 13 artiklassa säädetään, eteläisen kummeliturskan tai keisarihummerin 50 kilogrammaa ylittävien määrien, jotka kuljetetaan johonkin muuhun paikkaan kuin missä ne on purettu tai mihin ne on tuotu, mukana on oltava jäljennös asetuksen (ETY) N:o 2847/93 8 artiklan 1 kohdassa säädetystä ilmoituksesta, joka koskee näiden lajien kuljetettuja määriä. Asetuksen (ETY) N:o 2847/93 13 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta.

21 artikla

Erityinen seurantaohjelma

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 34 artiklan c kohdan 1 alakohdassa säädetään, kyseisten kantojen erityinen valvontaohjelma voi jatkua enemmän kuin kahden vuoden ajan.

V LUKU

Asetuksen (EY) N:o 850/98 muuttaminen

22 artikla

Keisarihummerin pyyntiä koskevat rajoitukset

Muutetaan asetus (EY) N:o 850/98 seuraavasti:

Lisätään 29 a artiklan jälkeen uusi artikla seuraavasti:

”29 b artikla

Keisarihummerin pyyntiä koskevat rajoitukset

Pohjatroolien ja hummerimertojen käyttö on kiellettyä maantieteellisillä alueilla, joita rajoittaa seuraavien koordinaattien kautta kulkeva viiva:

Alue 1:

43°35' pohjoista leveyttä, 004°45' läntistä pituutta

43°45' pohjoista leveyttä, 004°45' läntistä pituutta

43°37' pohjoista leveyttä, 005°20' läntistä pituutta

43°55' pohjoista leveyttä, 005°20' läntistä pituutta

Alue 2:

43°37' pohjoista leveyttä, 006°15' läntistä pituutta

43°50' pohjoista leveyttä, 006°15' läntistä pituutta

44°00' pohjoista leveyttä, 006°45' läntistä pituutta

43°34' pohjoista leveyttä, 006°45' läntistä pituutta

Alue 3:

42°00' pohjoista leveyttä, 009°00' läntistä pituutta

42°27' pohjoista leveyttä, 009°00' läntistä pituutta

42°27' pohjoista leveyttä, 009°30' läntistä pituutta

42°00' pohjoista leveyttä, 009°30' läntistä pituutta

Alue 4:

37°45' pohjoista leveyttä, 009°00' läntistä pituutta

38°10' pohjoista leveyttä, 009°00' läntistä pituutta

38°10' pohjoista leveyttä, 009°15' läntistä pituutta

37°45' pohjoista leveyttä, 009°20' läntistä pituutta

Alue 5:

36°05' pohjoista leveyttä, 007°00' läntistä pituutta

36°35' pohjoista leveyttä, 007°00' läntistä pituutta

36°45' pohjoista leveyttä, 007°18' läntistä pituutta

36°50' pohjoista leveyttä, 007°50' läntistä pituutta

36°25' pohjoista leveyttä, 007°50' läntistä pituutta".

VI LUKU

Loppusäännökset

23 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Liite

Komissio vastaa tässä liitteessä kuvattujen laskelmien tekemisestä.

Kilowattipäivien sallitun enimmäismäärän laskeminen kullekin jäsenvaltiolle kullakin maantieteellisellä alueella

1 osa: TACiin liittyvä odotettavissa oleva kalastuskuolevuus

TACiin liittyvän seuraavan vuoden odotettavissa olevan kalastuskuolevuuden on oltava sellainen arvo, joka on johdonmukainen kyseisen, tuoreimman ICESin raportin perusteella vahvistetun TACin kanssa. Tästä arvosta käytetään jäljempänä nimitystä ' F_{tac} '.

2 osa: Keskimääräisen kalastuskuolevuuden laskeminen viitejakson ajalta

ICESin tuoreimmasta raportista peräisin olevat kansainvälisen kokonaiskalastuskuolevuuden arvot kullakin viitejakson kolmelta vuodelta lasketaan yhteen ja saatu summa jaetaan kolmella. Tästä arvosta käytetään jäljempänä nimitystä ' F_{ref} '.

3 osa: Kilowattipäivien sallitun enimmäismäärän laskeminen kullekin jäsenvaltiolle ⁸

a) Kunkin jäsenvaltion osuus viitejakson aikana puretuista eteläisen kummeliturskan saaliista lasketaan seuraavasti:

i) kunkin jäsenvaltion purkaman eteläisen kummeliturskan kokonaismäärä jaetaan kaikkien jäsenvaltioiden purkaman eteläisen kummeliturskan yhteismäärällä kultakin viitejakson kolmelta vuodelta käyttäen ICESin tuoreimman raportin purettuja saaliita koskevia tietoja, tai jos nämä määrät eivät ole käytettävissä, jäsenvaltion 9 artiklassa tarkoitetun tietokannan tietoja;

ii) kunkin jäsenvaltion osalta i kohdassa tulokseksi saadut määrät lasketaan yhteen ja tulokseksi saatu määrä jaetaan kolmella.

b) Kullekin a kohdan ii alakohdassa tulokseksi saadulle luvulle lasketaan toiseen potenssiin korotettu arvo.

c) Kukin b kohdassa saatu tulos kerrotaan 2 osassa tulokseksi saadulla luvulla F_{ref} .

d) Kullekin jäsenvaltiolle c kohdassa tulokseksi saatu luku jaetaan 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti lasketulla kyseisen jäsenvaltion kilowattipäivien lukumäärällä.

⁸ Tässä liitteessä olevassa 3 osassa määritellyt laskutoimitukset antavat tulokseksi kilowattipäivien sallittujen enimmäismäärien arvot kullekin jäsenvaltiolle suhteessa kunkin jäsenvaltion viitejakson aikana purkamaan kummeliturskamäärään.

Ensimmäinen vaihe näissä laskutoimituksissa on arvioida kokonaismukautus kilowattipäiviksi kaikkien jäsenvaltioiden osalta viitejakson aikana. Sillä varmistetaan, että TACin käyttöön liittyviä kilowattipäiviä ja sitä kautta kyseiseen TACiin liittyvää kalastuskuolevuutta ei ylitetä.

Tämä kokonaismukautus (K) lasketaan seuraavan kaavan mukaan:

$$K = (F_{tac} - F_{ref}) / \sum_{ms} (F_{ref} \times P_{ref,ms}^2 / D_{ref,ms})$$

jossa:

F_{tac} on 1 osan mukaisesti saadun TACin käyttämiseksi vaadittava kalastuskuolevuus.

F_{ref} on kalastuskuolevuus viitejakson aikana laskettuna 2 osan mukaisesti.

$P_{ref,ms}$ on yksittäisen jäsenvaltion osuus kaikkien jäsenvaltioiden purkamasta kummeliturskasta viitejakson aikana.

$D_{ref,ms}$ on yksittäisen jäsenvaltion keskimääräinen vuodessa käyttämien kilowattipäivien määrä viitejakson aikana jäsenvaltioiden 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti laskemana.

K on kilowattipäivien kokonaisvähennys kaikissa jäsenvaltioissa.

a kohdassa lasketaan kunkin jäsenvaltion osalta arvo $P_{ref,ms}$.

b kohdassa lasketaan kunkin jäsenvaltion osalta arvo $P_{ref,ms}^2$.

c kohdassa lasketaan kunkin jäsenvaltion osalta arvo $F_{ref} \times P_{ref,ms}^2$.

d kohdassa lasketaan kunkin jäsenvaltion osalta arvo $F_{ref} \times P_{ref,ms}^2 / D_{ref,ms}$.

e kohdassa lasketaan yhteen kullekin jäsenvaltiolle d kohdassa saadut arvot, kuten yhteenlaskuoperaattori (\sum_{ms}) edellä olevassa kaavassa osoittaa.

f kohdassa F_{tac} :n ja F_{ref} :n erotus jaetaan e kohdassa saadulla tuloksella. Tuloksena oleva arvo on edellä olevan kaavan K, joka on kilowattipäivien kokonaismukautus verrattuna viitejakson kilowattipäiviin ja joka varmistaa, ettei F_{tac} ylity.

Seuraava vaihe on jakaa kokonaismukautus jäsenvaltioiden kesken suhteutettuna sen mukaan, mikä on ollut kunkin jäsenvaltion osuus kaikkien jäsenvaltioiden puretuista kummeliturskan kokonaissaaliista viitejakson aikana.

g kohdassa tämä kokonaismukautus jaetaan jäsenvaltioiden kesken suhteutettuna sen mukaan, mikä on ollut kunkin jäsenvaltion osuus kaikkien jäsenvaltioiden puretuista kummeliturskan kokonaissaaliista viitejakson aikana (nämä osuudet on laskettu a kohdassa).

h kohdassa kunkin jäsenvaltion kilowattipäivät mukautetaan asianmukaisella, g kohdassa lasketulla määrällä, jolloin saadaan kullekin jäsenvaltiolle kilowattipäivien sallittu enimmäismäärä, jolla varmistetaan, ettei F_{tac} eikä näin ollen myöskään itse TAC ylity.

e) Edellä d kohdassa tulokseksi saadut luvut lasketaan yhteen.

f) Edellä olevan 1 osan mukaisesti saadun F_{tac} :n arvosta vähennetään 2 osan mukaisesti saatu F_{ref} ja näin saatu tulos jaetaan e kohdassa tulokseksi saadulla luvulla.

g) Edellä f kohdassa tulokseksi saatu luku kerrotaan kullekin jäsenvaltiolle a kohdan ii alakohdan mukaisesti lasketulla luvulla.

h) Kukin g kohdassa tulokseksi saatu luku lisätään jäsenvaltioiden 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti laskemaan kilowattipäivien lukumäärään.

4 osa: Pyyntiponnistuksen jakamisen vertaaminen aiempiin monivuotisissa ohjausohjelmissä (MOO) asetettuihin pyyntiponnistusrajoituksiin

Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka hallinnoivat joitakin laivastonosiaan monivuotisiin ohjausohjelmiin sisältyviä pyyntiponnistusrajoituksia käyttäen, rajoituksia ja aluksia, joita rajoitukset koskivat, verrataan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin uusiin rajoituksiin ja aluksiin. Näiden rajoitusten on oltava aiemmin vahvistettuja rajoituksia alhaisempia tai niiden kanssa yhtä suuria.